

ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ
“ЗЕМЕДЕЛИЕ “
СТАРА ЗАГОРА

МИНИСТЕРСТВО НА
ЗЕМЕДЕЛИЕТО И
ХРАНИТЕ

БЮЛЕТИН

№ 39

Стара Загора, бул. Цар Симеон Велики 102

E-mail: odzg_stz@mbox.contact.bg

[Http://www.mzh.government.bg/ODZ-Stzagora/bg/Home.aspx](http://www.mzh.government.bg/ODZ-Stzagora/bg/Home.aspx)

Тел/факс: 042/622 289,

тел: 623165; 603 225; 620 107

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Отглеждане на бял трън;
2. Отглеждане на валериана;
3. Как земеделците да намалят до 60% от корпоративния си данък;

Отглеждане на бял трън

Значение, произход, разпространение, добиви. Белият трън се отглежда заради семената. Те привличат вниманието на фитотерапевтите с високото си съдържание на веществата силимарин и силибин, които имат защитен ефект спрямо уврежданията на черния дроб и патологични промени на чернодробната клетка. Поради ценните лечебни качества, които притежава главната съставка на дрогата /силимарин/ е създаден фармацевтичният препарат **карсил**. Тинктурата от белия трън има силно жлъчегонно и жлъчеотделящо действие.

Средните добиви семена варират от 40 до 120kg/da. В някои страни с голям опит в отглеждането му продуктивността на семената надхвърля 200kg/da.

БОТАНИЧЕСКА ХАРАКТЕРИСТИКА

Коренова система. Състои се от силно развит, дълбокопроникващ главен вретеновиден корен и странични разклонения. Достига дълбочина 2 m, но основната ѝ маса е съсредоточена в орния слой на дълбочина до 35 cm.

Стъблата са високи до 2 m, правостоящи, дебели, надлъжно набраздени, разклонени в горната си част и всяко разклонение завършва със съцветие.

Листата са розетъчни и стъблени. Розетъчните са едри, разположени на месести дръжки. Стъблените листа са по-дребни и приседнали. Листата са с едро насечена периферия с по един шип на всеки ръб, лъскава повърхност и ъгловати белезникави петна.

Съцветията са кошнички с диаметър до 5 cm. От долната страна са покрити с обвивни листа, завършващи с остри и дълги шипове.

Цветовете са само тръбести, двуполови, лилави до тъмночервени. Цъфтежът е разтегнат и започва с около три месеца след сеитбата. В условията на нашата страна белият трън, засят през пролетта, започва да цъфти в края на юни, рядко в началото на юли.

Плодовете са акени (семки), бежави до тъмнокафяви, снабдени с хвърчилки на върха. Масата на 1000 семена е 20-30 g.

СИСТЕМАТИКА, СОРТОВЕ

Белият трън /*Silybum marianum* L./ се отнася към сем. Сложноцветни /Asteraceae/. За производството е райониран сорт Силмар.

БИОЛОГИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ

Белият трън е едногодишно тревисто растение. Вегетационният му период е от 110 до 140 дни.

Изисквания към топлина. Семената поникват при минимална температура е 68° С. Оптималната температура през вегетацията е от 20 до 25°. Най-големи са изискванията към топлината през периода цъфтеж узряване на семената. Растенията издържат температура от минус 15-18°.

Изисквания към светлина. Белият трън е растение на дългия ден и изисква интензивно осветление. На терени, които не се огряват добре от слънцето, добивите и съдържанието на силимарин се понижават.

Изисквания към влага. Белият трън е сравнително сухоустойчива култура. Това се обуславя от ксерофитния му характер, добре развитата му коренова система, сравнително бързият начален темп на нарастване и едрите кожести листа, които засенчват рано почвата. В началните етапи от развитието на силибума - покълнване, поникване и формиране на розетката изискванията му към влага са по-големи. Засушаванията през фазите наливане и узряване на семената понижават посевните му качества.

Изисквания към почва. Белият трън може да се отглежда без напояване, когато се отглежда на дълбоки, влагозадържащи почви и добре обработени почви с неутрална реакция на почвения разтвор. Неподходящи за него са както тежките глинести, така и много леките пясъчливи почви.

АГРОТЕХНИКА

Място в сеитбообръщението. Подходящи предшественици за белия трън са бобовите и зимните житни и онези окопните култури, които освобождават площите по-рано и позволяват да се извърши своевременна и качествена обработка на почвата.

Обработка на почвата. Тя се свежда до подмятане на стърнището, наситняване на растителността и оран на дълбочина 25-28 cm.

През есента в зависимост от степента на заплевеляване площите се изравняват, дискуват, култивират или преорават плитко. Рано напролет се извършва предсеитбена

обработка чрез плитко култивиране и брануване.

Торене. Нормите на торене трябва да бъдат съобразени със запасеността на почвата с хранителни вещества.

На по-бедни почви и неторени предшественици белия трън се тори с органо-минерални торове, а на по-богати само с минерални.

При органо-минералното торене оборският тор се внася в количество 2-3 t/da, фосфорният 10-12 kg/da, а азотният 7-8 kg/da..

Оборският и фосфорният тор се внасят с основната обработка на почвата, а азотният с предсеитбената.

При торене само с минерални торове се внасят допълнително и калиеви торове -10-12kg/da а.в., а дозите на азота и фосфора се увеличават с около 50%.

Сеитба. Белият трън се размножава чрез семена. Сеитбата се извършва възможно най-рано през пролетта от 20 февруари до 20 март, с цел използване на влагата от зимните валежи. Белият трън може да се засява и наесен. В сравнение с пролетната сеитбареколтата се прибира с около 20-25 дни по-рано и добивите са с около 15-20% по-високи, но тъй като засяването наесен е рисковано, то е по-добре да се извършва само през пролетта.

При площи чисти от плевели и използване на хербициди, сеитбата се извършва при междуредово разстояние 30 cm, с посевна норма 2.3kg/da.

На заплевелени площи и механична борба срещу плевелите сеитбата се извършва при междуредови разстояния 45cm, с посевна норма 1kg/da.

В практиката се предпочита първият начин на сеитба, тъй като растенията се разклоняват по-малко, скъсява се периодът на зреене и реколтата се прибира без загуби.

Засяването на семената се извършва със сеялки «Саксония» на дълбочина 3-4cm. За да се увеличи притокът на влага към семената и да се ускори покълването и поникването, след сеитбата площите се валират.

Грижи през вегетацията.

При широкоредовите посеви борбата срещу плевелите се извършва предимно механично. Първата обработка се извършва когато растенията образуват 2-3 листа и очертаят редовете, а втората, две-три седмици по-късно.

Срещу едногодишните житни и някои широколистни плевели може да се използва хербицида Агрифлан 24 ЕК в доза 300 ml/da

внесен преди сеитбата с инкорпориране и Рафт 800 ВГ 20-25 g/da - след сеитба преди поникване.

През вегетацията срещу самосевка от пшеница с успех се използва хербицида Фузилад супер 150 ml/da.

При нужда заедно с второто окопаване посевите се подхранват с азотен тор.

При силно изразено засушаване през август белия трън се напоява.

По-важните болести при белия трън са брашнестата мана и листните петна. През по-влажни години посевите се нападат по-силно от брашнестата мана. Борбата срещу нея се води със Рубиган 12ЕК 0.04%, Бенлейт 50 ВП 0.05%, Байлетон 25 ВП-0.05%.

От неприятелите по-големи поражения нанасят хоботниците и листогризещите гъсеници. През вегетацията при нападение посевите се пръскат с Децис 2.5 ЕК 20-30 ml/da, Нуриле Дурсбан 50cm³ / da. За сега тези неприятели не оказват съществено влияние върху добивите.

Прибиране. Семената на белия трън узряват неедновременно. Подходящият момент за прибирането му настъпва при пълна зрялост на семената от съцветията на централните стъбла. Узрелите семена са тъмнокафяви, с разтворени хвърчилки и лесно се отделят от цветното ложе. В този период семената в останалите съцветия са недозрели, цветът им е по-светлокафяв и хвърчилките неразтворени.

Прибирането е разделно. Посевите се ожънват или покосяват. За да доузреят и изсъхнат се оставят на откоси в продължение на 3-4 дни след което се овършават със зърнокомбайн. По-редките и слаби посеви се прибират директно. За запазване качеството на семената веднага след овършаването те се почистват и изсушат до 9 % влажност. Забавянето води до запарване. Семената се съхраняват на малки количества в чували или насипно в сухи и проветриви помещения.

Отглеждане на валериана

Значение, произход, разпространение, добиви. Валерианата се отглежда заради корените и коренищата, които съдържат от 0.5 до 2% етерично масло, дъбилни вещества, захари, киселини (ябълчна, мравчена) и др.

Най-важните съставки на етеричното масло са съединение на борнеола с изовалериановата киселина, свободна изовалериановата киселина, борнеол, камфен, пинен и др., както и алкалоидите хатинин и валерин и гликозида валерид.

Лекарственните препарати, включващи някои или целия комплекс от биологично-активните вещества от валерианата действат успокояващо на централната нервна система /седативно/, спазмолитично, при безсъние вследствие на нервно изтощение и умствена преумора, препоръчват се при сърцебиене и стомашно-чревни смущения на нервна почва.

Наскоро се установи, че мекото седативно и спазмолитично действие се дължат преди всичко на съдържанието на валепотриати /монотерпеноиди/.

Названието ѝ е свързано с римския император Валериан /253-260/.

Като диворастяща се среща в повечето страни на Цетрала и Южна Европа.

В диворастящата флора на нашата страна големи находища съществуват в Стара планина, Рила, Пирин и Витоша.

Като културно растение се отглежда в някои страни от Централна Европа, Югославия, България и Руската Федерация.

Добивите на сухи корени и коренища варират от 200 до 600 kg/da.

БОТАНИЧЕСКИ ХАРАКТЕРИСТИКА

Коренището на валерианата е дълго 3-5 cm и дебело 1-4 cm. От него излизат гладки светлокафяви или жълти корени с дебелина 2-4 mm и дължина до 20 cm. Корените и коренището са употребяемата част на растението, от което се извличат биологично-активните вещества.

Стъблата на валерианата са кухи, ръбести, разклонени на върха. Те са образуват през втората година от засяването на семената и са едногодишни. На едно растение се образуват от едно до шест стъбла, високи 120-200 cm.

Листата са текоперести, със 7-11 дяла, розетъчните са на дълги дръжки, а стъблените - приседнали.

Съцветието е сенниковидно или щитовидно.

Цветовите са дребни, съставени от 5 бели или розови венечни листа, три тичинки и долен тригнезден плодник, който е сраснал с чашката.

Плодът е едносеменна кутийка, дълга 2-3,5 mm и широка 0,9-1,2 mm, снабдена с "хвърчилки" (кафяви на цвят), с маса на 1000 броя около 0,4-0,6 g.

СИСТЕМАТИКА, СОРТОВЕ

Валерианата е многогодишно тревисто растение от сем. Валерианови (Valerianaceae). Обикновена валериана (Valeriana officinalis L.) (фиг. 31) е сборен вид, който се състои от няколко подвида и разновидности. В култура се отглеждат четири елементарни вида от V. officinalis: блестяща (V. nitida), блатна (V. axeltata), пълзяща (V. stolonifera) и руска (V. rustica).

У нас е райониран сорт Шипка.

БИОЛОГИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ

Валерианата се размножава както генеративно чрез семена, така и вегетативно - чрез разделяне на коренището. Кълняемостта на семената е най-висока непосредствено след узряването им и се понижава бързо след първата, особено след втората година на съхранение.

През първата година след сеитбата валерианата образува розетка от листа и добре развито коренище, а през втората - цветоносни стъбла и семена. За производство на коренища тя се отглежда като едногодишна култура, а за производство на семена - като 2-3 годишна.

Валерианата е студоустойчиво растение. При естествени условия издържа на отрицателни температури до минус 15-25° C. Като влаголюбиво растение дава високи добиви на места с близкостоящи подпочвени води. Валерианата може да се отглежда и като подкултура в млади овощни градини, тъй като е идиферентна по отношение дължината на деня и интензивността на осветлението. С успех се развива на различни почвени типове, но дава високи добиви на богати с органични вещества, добре обработени и аерирани почви, с неутрална или слабоалкална реакция. Най-подходящи за отглеждането ѝ са черноземните, ливадно-блатните и торфените почви.

АГРОТЕХНИКА

Място в сеитбообръщението, обработка на почвата, торене. Валерианата се отглежда сравнително ограничено и поради това не се включва в специализирани сеитбообръщения. Подходящи предшественици за нея са култури, които се прибират рано, оставят почвата аерирана и чиста от плевели, растителни остатъци, причинители на болести и неприятели. Добри предшественици са зимните житни, някои зеленчукови и бобови култури. След прибирането на предшественика добре е да се разхвърлят 4-5 t оборски тор и да се изоре на дълбочина 25-27 cm. До разсаждането на валерианата почвата се поддържа чиста от плевели и добре аерирана чрез няколко повърхностни обработки. Фосфорните и калиевите торове, в дози съответно 15 kg/da и 10 kg/da а.в. се внасят непосредствено преди сеитбата с последната обработка. Азотните торове, в доза 15-20 kg/da а.в., се внасят предсеитбено или с първата междуредова обработка напролет. Валерианата реагира много добре и на шербетуване. При валерианата торовете са един от основните лимитиращи добива фактори. Превесът на един и недостигът на друг хранителен макро и микроелемент оказват съществена промяна в съдържанието на етерично масло и на биологично-активни вещества, т.е. променя се лечебната стойност (фармакологичното въздействие) на крайния продукт.

Сеитба. Валерианата може да се засява чрез директна сеитба, но поради дребните и скъпи семена, негарантираното поникване, бавния първоначален темп на растеж и развитие и неуточнената химическа борба с плевелите този метод почти не се прилага в практиката. Методът на размножаване чрез разделяне на коренищата поради подобни недостатъци също има ограничено значение. В условията на нашата страна най-добре е валерианата да се размножава чрез предварително производство на разсад. Разсаждането на валерианата на постоянно място може да се осъществи с еднакъв успех през есента (м. октомври-ноември) или през пролетта (м. март).

Сеитбата на семената за производство на разсад може да се осъществи през различни срокове, но най-добре е да се извърши през лятото, със семена от същата година. Лехите се подготвят както за производство на разсад от зеленчуковите култури. Семената се засяват разпръснато или на напречни редове, отстоящи на 4-5 cm едно от друго, при норма 2-3 g/da. Семената трябва да се покрият с 1-2 cm добре угнил и пресят оборски тор, почва, слама или

други леки мулчиращи материали. Така засятите лехи се поливат обилно с лейки и разпръсквачи с фини капки, като се внимава да не се уплътни или отнесе повърхностният почвен слой или мулчът. Повърхността на почвата се поддържа влажна до поникване на растенията. За засаждане на 1 декар трябва да се осигури 10-15 m² разсад. След като поникне, разсъдът се плеви и полива, докато достигне стандартни размери.

Готовият разсад се разсажда през есента или пролетта на следващата година с разсадопосадъчни машини или ръчно, при междуредие 60-70 cm и вътре в реда на 15-25 cm. Счита се, че оптималната гъстота трябва да бъде между 8 и 12 хиляди растения на декар, в зависимост от големината на разсада, времето на засаждане и прилаганата агротехника.

Грижи през вегетацията. Борбата с плевелите се извършва чрез 3-4 междуредови обработки и 2-3 вътрередови (ръчни). Броят и дълбочината на обработките, защитната зона и скоростта на агрегата се съобразяват с растежа и развитието на растенията, заплевелеността и състоянието на почвата.

През някои години икономически важни могат да се окажат болестите ръжда и кафяви листни петна, а от неприятелите - валерианов сечко и майски бръмбър. Борбата се води чрез унищожаване на растителните отпадъци, ротация на културите и третиране със съответните фунгициди и инсектициди. Когато разсадът е произведен през предидущата година, много често се появяват цветоносни стъбла. Отстраняването им се извършва във фаза бутонизация, ръчно или механизирано като при тази операция се увеличава добивът на коренищата с 25-30 %.

Прибиране. Валериановите корени продължават да нарастват до настъпване на трайни застудявания през есента. Съдържанието на активните вещества в корените достига своя максимум от средата на септември до средата на октомври. Този е най-благоприятният момент за изваждане на корените. Преди то да започне, надземната маса трябва да се отстрани. Корените и коренищата се изваждат механизирано с картофовадачка КТМ-2М и КВН-2 или се подорават с плуг без отметателна дъска. Извадените коренища се отръскват грубо от почвата, по-големите се разрязват на две или повече части през челото, за да изсъхнат по-

бързо. След това корените и коренищата трябва да се измият със силна струя вода и бързо, за да се избегне загубата на някои водоразтворими вещества. След като се отцедят от водата, те се разстилат на открито, на пласт до 20 см, за изсушаване, като се разбъркват периодично. Доизсушаването може да продължи в огнеотръбни сушилни при температури не по-високи от 30-40° С. Изсушените коренища (със съдържание на влага 6%), се опаковат в книжни торби, перфорирани пакети и палети или се балират. Поради силната си специфична миризма те трябва да се съхраняват самостоятелно в отделни помещения.

Как земеделците да намалят до 60% от корпоративния си данък

Европейската комисия одобри схемата за държавна помощ по реда на чл. 189б от [Закона за корпоративното подоходно облагане](#). Същността на помощта е в предоставянето на инвестиционен стимул за земеделските стопанства чрез преотстъпване на част от дължимия корпоративен данък.

[Решението на Европейската комисия](#) е взето преди 31.03.2011 г.

Данъчното облекчение има за цел да насърчи инвестициите в нови сгради и нова земеделска техника при производството на непреработена растителна и животинска продукция. Земеделските производители могат да не внасят в бюджета до 60% от дължимия корпоративен данък за данъчната им печалба от дейността по производство на непреработена растителна и животинска продукция. За целта е необходимо лицата да инвестират преотстъпления в посочените активи корпоративен данък до края на годината, следваща годината, за която налогът е преотстъпен. Сградите и техниката трябва да се придобият при пазарни условия, а максималният размер на преотстъпения данък не трябва да превишава 50 на сто от стойността на придобитите активи.

За да се възползват от помощта, земеделските производители трябва да продължат да осъществяват дейността си за период от още поне три години след годината на преотстъпване.

Получатели на държавната помощ могат да бъдат регистрирани земеделски производители, които са юридически лица и еднолични търговци. Бенефициенти не могат да бъдат данъчно задължени лица - регистрирани земеделски производители, които имат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, задължения за санкции, както и дължими лихви, свързани с невнасянето в срок на посочените задължения. От облекчението не могат да се възползват и данъчно задължени лица, които са предприятия в затруднение, ликвидация или са получили други помощи. В механизма на действие на помощта не се следва специфична процедура за кандидатстване. Данъчно задължените лица сами преценяват дали и

доколко удовлетворяват критериите на мярката и декларират тези обстоятелства с подаване на годишната данъчна декларация. Бенефициентите на помощта подлежат на контрол от страна на органа по приходите по отношение на изпълнението на условията и извършването на инвестициите.

Въпрос: Какво представлява данъчното облекчение за преотстъпване на корпоративен данък на земеделски производители?

За разлика от отменената схема по чл.179 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), която се прилагаше без особености, новата схема е създадена като облекчение, представляващо държавна помощ под формата на данъчно предимство за земеделските производители. Тя е базирана върху изискванията на Насоките за държавна помощ в селското и горското стопанство за периода 2007-2013 г., които препращат към Регламент (ЕС) 1857/2006 от 15 декември 2006 г. за прилагането на членове 87 и 88 от Договора за Европейската общност (чл.107 и чл.108 от Договора за функционирането на европейската общност) към държавната помощ за малки и средни предприятия, които осъществяват дейност по производството на селскостопански продукти.

Въпрос: На какви условия трябва да отговарят земеделските производители, за да ползват облекчението и задължително ли е да се възползва от него?

Автоматичното предоставяне на помощта означава, че данъчно задължените лица, регистрирани като земеделски производители могат да избират дали да се възползват от предоставеното данъчно облекчение, като не е необходимо да кандидатстват за това пред приходната администрация.

Правото на избор лицата упражняват при попълване на годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за съответната година, чийто срок за подаване е 31 март на следващата година. Едновременно с това и при условие, че лицата са заявили желанието си да се възползват от данъчното облекчение, за тях е налице възможност да преотстъпят, т.е. да не внасят ефективно в републиканския бюджет, корпоративен данък в размер до 60 на сто от данъчната им печалба за дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция.

Определянето размера на преотстъпения данък

се извършва от самите данъчно задължени лица като същия зависи не само от размера на данъчната печалба от посочената дейност, но и от финансовите им възможности за собствено участие. При условие, че лицето е реализирало висока данъчна печалба, но размерът на планираната инвестиция е по-нисък, за лицата съществува възможност да преотстъпят по-нисък размер на корпоративния данък от 60 на сто, например 10 на сто, 15 на сто и т.н.

Само в случаите, когато данъчно задължено лице - земеделски производител се възползва от предоставената опция и преотстъпи корпоративен данък за съответната година, то за същото възниква законово задължение да инвестира така преотстъпения данък в нови активи, в срок до края на следващата година. Данъчно задължените лица, които не се възползват от предоставеното данъчно облекчение изпълняват изискванията на общия ред на данъчния закон.

Въпрос: Как се изчислява размерът на корпоративния данък, който в крайна сметка ще заплати стопанин, който реши да се възползва от облекчението?

По отношение начина на определяне размера на преотстъпения данък и представяме ***следния пример***, при допускането, че всички други законови условия са изпълнени:

Ако за 2011 г. данъчно задължено лице - земеделски производител е реализирало данъчна печалба за дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция в размер на 600 000 лева, то дължимият корпоративен данък се определя по общия ред на закона, като се прилага данъчна ставка в размер на 10 на сто - 60 000 лева. Максималният размер на корпоративния данък, подлежащ на преотстъпване е 36 000 лева. Лицето може да преотстъпи и по-нисък размер на корпоративния данък, ако счита че планираните инвестиционни разходи ще бъдат в по-нисък размер. В случая корпоративният данък, който подлежи на ефективно внасяне в бюджета се определя като разлика между размера на дължимия корпоративен данък, определен по общия ред на закона и размера на преотстъпения данък, определен от лицето - 24 000 лева. Последният подлежи на

вносяне в полза на Републиканския бюджет в срока по чл.93 от ЗКПО, а именно до 31 март 2012 г.

В разгледания пример за земеделския производител автоматично възниква задължение да инвестира в нови активи сумата от 72 000 лева в срок до 31 декември 2012 г., за да бъдат изпълнени законовите изисквания за допустимост на преотстъпването. В разгледания пример земеделския производител ще спази и изискването преотстъпеният данък да не превишава 50 на сто от стойността на активите, тъй като освен преотстъпения корпоративен данък от 36 000 лева, същия ще инвестира допълнително още 36 000 лева собствени средства.

Ако до 31 декември 2012 г. данъчно задълженото лице не е инвестирало посочената сума от 72 000 лева, или не може да представи съответни доказателства за това в хода на последващия данъчен контрол, то ще е налице нарушение в условията на инвестиране на преотстъпения корпоративен данък, респ. преотстъпването няма да се счита за допустимо. В тази хипотетична ситуация на връщане от страна на земеделския производител подлежи пълния размер на преотстъпения корпоративен данък 36 000 лева. **Въпрос: Необходимо ли е земеделските производители да правят план за инвестицията? По какъв начин ще се удостоверява тази инвестиция пред НАП?**

Специалните условия за инвестиране, въведени в чл.189б от ЗКПО осигуряват именно съвместимост на мярката с правилата за държавните помощи. Същите не изискват данъчно задълженото лице земеделски производител, което се е възползвало от данъчното облекчение, да направи конкретен план на инвестицията, респективно да представи този план пред данъчната администрация. Условията на инвестирането ще бъдат изпълнени когато е налице пълно инвестиране на корпоративния данък и на съответното собствено финансово участие от страна на лицето, по отношение придобиването на нови активи, свързани със дейността.

На практика това означава, че земеделския производител от една страна трябва да инвестира изцяло (100 на сто) размера на преотстъпения данък, като същия не трябва да превишава 50 на сто от стойността на активите, в които е инвестирано. Допустими за инвестицията са само новите активи сгради и земеделска техника, необходими за извършване

на дейността по производство на непреработена селскостопанска продукция. Изпълнението на законовите условия за определяне размера на преотстъпения данък и изпълнението на инвестицията ще бъде предмет на последващ данъчен контрол от страна на приходната администрация.

В тежест на данъчно задължените лица е да представят доказателства, че условията за инвестиране са изпълнени и от там размерът на преотстъпения корпоративен данък е правилно определен и деклариран от тях.

Въпрос: Кой ще осъществява контрол върху това дали данъчното облекчение е ползвано съгласно нормативните изисквания?

НАП има задачата да осъществява пълен последващ контрол по отношение на всички данъчно задължените лица, които са се възползвали от схемата на данъчното облекчение. Целта на контрола е да се установят дали са изпълнени условията за ползване на данъчното облекчение и дали са извършени съответните инвестиции. При условие, че контролиращия орган открие нередност при изпълнение на условията и инвестирането, то се извършва данъчна ревизия, в хода на която се определя размерът на неправомерно преотстъпения данък, който подлежи на възстановяване от страна на земеделския производител.

*Подбор на материалите,
предпечатна обработка*

Гл. експерт В Стоянов

октомври 2012 г